SECȚIA PE RAMURĂ DE SPORT - CELULĂ DE BAZĂ A PERFORMANȚEI

ATELIERUL NOSTRU

Secția pe ramură de sport din cluburi și din marile asociații sportive reprezintă, după cum se știe, celula de bază a performanței. În cadrul ei se rezolvă, bine sau mai puțin bine, marile obiective pe care și le pune mișcarea noastră sportivă în afirmarea tot mai viguroasă în arena performanței mondiale a talentelor de care dispune țara noastră. Cele mai fierbinți aspirații, cele mai judicioase planuri de dezvoltare, asigurate cu mijloacele materiale de care dispunem, se realizează, în ultimă instanță, în secțiile de performanță din cluburi și asociații. Am putea asemăna într-un fel secția sportivă cu atelierul dintr-o întreprindere, unde se hotărăște — cum se spune — soarta producției.

Sint numeroase exemplele de secții pe ramură în care se realizează ritmic, în flux continuu, performanțe valoroase, competitive pe plan mondial, cu care sportul românesc se mîndrește pe bună dreptate. O cit de succintă analiză a unor asemenea celule ale performanței scoate în evidență o viață de secție bine organizată, ale cărei bilanțuri sînt alcătuite din oameni entuziaști și competenți, care își dedică o mare parte din timpul lor liber sportului și unității îndrăgite. Atașamentul și respectul pentru profesia aleasă, exigența și hărnicia, inalta calificare, întreținută printr-un studiu continuu — iată atribute de căpetenie ale antrenorilor acestor secții. După cum vom afla acolo sportivi deprinși cu greul pregătirii, de calitate, în perpetuă întrecere cu ei înșiși, în primul rînd, niciodată mulțumiți, oricît de bune le-ar fi rezultatele. Desigur, cu aceasta nu am epuizat explicațiile succeselor, la care sînt asociați, cu deplină contribuție și răspundere, alți factori, între care mediul de specialitate și psihologii nu sînt ultimii. Și, ca un coroolar, o muncă politică temeinică, în stare să conștientizeze antrenamentul, să determine pe antrenori și, indeosebi, pe tinerii sportivi să dea tot ce pot pentru a ajunge și a se menține în vîrful ierarhiei.

Mai sînt — și nu puține — secțiile de performanță, doar cu numele, în care nu se realizează de ani de zile mare lucru, care... macină în gol nu numai timp, ci și importante mijloace materiale. Sînt secții în care arareori intră cineva să vadă ce se întîmplă, să ia vreo măsură, să tragă la răspundere. Sînt secții care se confundă cu antrenorul, pus să rezolve totul, și ce-i aparține și ce nu, sau în care lipsește pasiunea și competența, ca și valorile de la care să se poată aștepta efectiv rezultate bune.

Citeva din toate aceste ipostaze își propune să pună în discuție pagina de față a ziarului.

Mircea COSTEA

Pe lacul Pantelimon,

LA ȘCOALA ASPRĂ A CANOTAJULUI

Clubul sportiv Metalul București a avut și cu ani în urmă secție de canotaj, unele echipaje ocupînd locuri fruntașe în diferite competiții. Dar în ultima vreme schifistele de pe lacul Pantelimon s-au impus atît de categoric, încît pentru cel neavizat supriza a fost de proporții. În primăvară, de pildă, la campionatele republicane de fond de la Timișoara, ramerele și vîslașele de la Metalul au cucerit trei titluri, adăugînd șiumătate din cele puse în joc ! În canotaj, pe pistele pirjolite de arșița soarelui, „miracol" înseamnă muncă, disciplină, organizare. Înseamnă un centru, un dispecerat, un colectiv de specialiști, de iubitori ai sportului care se îngrijesc, rezolvă, se ocupă de toate problemele. Înseamnă SECȚIA !

Antrenorul emerit **Stelian Petrov** și mai tinărul prof. **Horia Constantinescu** au cinci fete în lotul care se pregătește pentru J. O. de la Los Angeles. Le-au deprins cu sîrguința și modestia aici, pe lacul Pantelimon, cu maluri mai puțin umbroase decît frumosul Snagov, neluat adică în seamă de unii tehnicieni ai schifului nostru. Și uitată au stat precum pescarii sub cerul liber. Abia mai tirziu secția a început să-și realizeze intîile obiective : un ponton, o baracă din tablă ondulată. Obișnuiți cu producția, cu lucrul de calitate, cu cerința competitivității membrii biroului secției — maiștri, tehnicieni, ingineri de la Intreprinderea „23 August" — analizau operativ și la obiect „fluxul tehnologic" al canotajului de la Metalul : secția, rezultatele de la „atelierul" juniorilor, evoluția seniorelor la diferite concursuri interne și internaționale, munca „maiștrilor" în treninguri, planul pe trimestrul următor.

Acum, prin grija secției, în dreptul pontonului de la Metalul s-a ridicat — prin muncă patriotică și cu materiale refolosibile — hangarul care va adăposti ambarcațiile. La ultimele regate de la Moscova, Grünau, Szeged și Trebon canotoarele de la Metalul incluse în lotul reprezentativ al țării — au ocupat locuri fruntașe. La secția turnătorie fontă lucrează **Mariana Trușcă, Viorica Dănălache, Maricica Corpaci.** La secția de canotaj a clubului Metalul iubitorii sportului lucrează la amenajarea bacului de iarnă. Se munceste cu spor și în perspectivă la Metalul. Vicepreședintele clubului, **Flaviu Filip,** e foarte des pe lac. La Snagov, pe Herăstrău, unde antrenează juniorele prof. **Anca Silvestru** și **Doina Barcan,** acasă pe Pantelimon. Prezenți la antrenamente și concursuri sînt și ing. **Ioan Costin,** șeful secției turnătorie fontă de la Intreprinderea „23 August", unde lucrează canotoarele, maitrerul **Ion Sava,** președintele clubului sportiv Metalul.

Secția de canotaj Metalul a devenit fruntașă pe club. Este meritul celor care alcătuiesc biroul secției : ing. **Constantin Mihăescu,** directorul comercial al Intreprinderii „23 August", președintele secției ; maistrul **Ștefan Gheorghiu,** secretarul Comitetului de partid al secției turnătorie-fontă ; ing. **Ion Iordache,** șef serviciu depozite; **Gheorghe Poenaru,** șef atelier utilaj tehnologic ; **Anton Alexa,** maistru la S.R.A.

Acum parcă e mai frumos pe lacul Pantelimon. Schifurile fetelor fulgeră întinderile de apă, urmărite cu încredere și dragoste de privirile „secției".

Vasile TOFAN

Mariana Trașcă și Titie Țăran, *canotoare la clubul sportiv Metalul București, campioane republicane la fond, proba de 2 vise*

DUNĂREA GALAȚI ȘI PERSPECTIVA HOCHEIULUI

In ultima sa ședință, nu de mult, biroul clubului **Dunărea Galați** a analizat activitatea secției de hochei, după primul obicei al adevăratului gospodar : „să-ți faci vara sanie.." (dealtfel, în ziua vizitei noastre la Galați hocheiștii se aflau deja în primul stadiu de pregătire pe uscat, urmînd ca la 1 august să intre pe patinoar). Dar nu numai această analiză a scos la iveală spiritul gospodăresc al diriguitorilor clubului și secției, ci și organizarea întregii activități hocheistice la Dunărea Galați.

După cum ne-a spus președintele clubului **Petre Ion** (care este, dealtfel, membru în biroul federal la hochei) secția cuprinde trei eșaloane sportive. Primul este constituit din echipa de seniori, participantă în trecutul sezon competițional în seria I valorică a diviziei naționale A, condusă de antrenorii **Ioan Tiron** și **Octavian Corduban.** Al doilea eșalon participă în campionatul republican de juniori I, condus de antrenorul **Sorin Ciubotaru,** iar nivelul III (copii născuți în anii 1969—70) s-a pregătit inițial sub îndrumarea antrenorului voluntar **Ion Bălăneanu** și, din septembrie 1982, a reputatului antrenor și descoperitor de talente **Ștefan Tomovici, care a** și condus o nouă acțiune de selecție.

Așa cum a reieșit din analiza la care ne-am referit, secția de hochei este considerată ți ea ca mai productivă și cea mai bine cotată pe planul performanțelor clubului. Și dacă echipa de seniori și-a îndeplinit obiectivele de performanță pe plan intern (intre care micșorarea diferenței valorice — reflectată și în scorurile meciurilor — între Dunărea Galați și principalele protagoniste din Divizia „A", Steaua, Dinamo și S. C. Miercurea Ciuc), contribuind totodată cu elemente de valoare la lotul reprezentativ, performanța secției care a fost, pe bună dreptate, cel mai des relevată în conștiința lui de campioană republicană dobîndit de echipa juniorilor I. Nu numai pentru prestigiul pe care un asemenea rezultat îl aduce în palmaresul clubului și orașului dunărean, ci mai ales pentru reala perspectivă pe care o deschide sportului cu pucul și crosa în această vatră a hocheiului românesc.

S-a menționat că, deși cei doi antrenori ai primei echipe, cea divizionară, au avut la dispoziție la începutul campionatului trecut un număr de 23 de sportivi, curînd lotul a scăzut mult, datorită plecării a cinci sportivi (numai unul, Mircea Raica, obținînd transferul la Steaua), precum și a scoaterii din lot, ulterior, a sportivilor Octavian Bandas și Dumitru Niță, în urma abaterilor săvîrșite de aceștia. În asemenea condiții, împrospătarea (la propriu și la figurat) echipei divizionare cu foarte tinerii hocheiști din eșalonul secund s-a datorat, bineînțeles, situației concrete din cadrul primei formații, dar și atenției permanente pe care secția de hochei o acordă muncii în perspectivă. Astfel, bilanțul grupei de nivel II a fost în anul competițional trecut : un titlu național, 7 sportivi permanent la echipa de seniori, 4 în lotul național de tineret, 8 în lotul național de juniori. Și, ca o consecuție firească, cei mai mici hocheiști ai clubului dunărean au acum, în urma recentei ședințe de birou a clubului și a planului de măsuri adoptat cu acest prilej, un cadru organizatoric îmbunătățit, ei urmînd să se pregătească sub egida Clubului sportiv școlar Dunărea Galați, unitate recrutată din grupele Clubului sportiv municipal și ale Clubului sportiv școlar nr. 2.

Biroul secției de hochei (președinte : **Ionel Porumb,** contabil șef la Intreprinderea județeană de gospodărie comunală Galați, vicepreședinți : **Stanciu Barbălată,** șef de serviciu la NAVROM și **Virgil Curt,** șef de serviciu la Intreprinderea de vie și vinuri Galați) are o prezență activă în activitatea secției și a echipelor, susținînd organizatoric și gospodăresc viața de zi cu zi, profesională și sportivă, a hocheiștilor care reprezintă — după cum s-a văzut, cu promițătoare rezultate — hocheiul gălățean, devenit în ultimii ani o adevărată popinieră pentru hocheiul românesc.

Paul SLĂVESCU
Telemac SIRIOPOL

CU GÎNDUL LA NOI TREPTE

Secția de polo a clubului marilor pasiuni feroviare s-a născut la doi ani după ce, în 1928, o mină de entuziaști formau nucleul înotului, ceferist, participînd la concursurile organizate atunci mai cu seamă pe Dunăre. Și-a înscris numele pe tabloul de onoare al campionatului național în șase rînduri, în perioada anilor '30 și '40, pentru a se situa și în anii noi ai orînduirii în rîndul protagoniștilor sportului nostru cu mingea pe apă, reușind să întrerupă în 1972 șirul victoriilor dinamoviste, repetînd această ispravă de încă patru ori pînă acum. În... curtea sa au crescut jucători de valoare, chemați cu multe prilejuri la lotul reprezentativ, printre care, pînă odată, despre crearea unei autentice școli de antrenori de către respectabilul **Constantin Vasiliu,** foștii binecunoscuți sportivi **Cornel Rusu, Valeriu Țăranu, Petre Chețan, Răzvan Mustață** devenindu-i colegi într-un colectiv tehnic al momentului actual format și activează în el **Gabriel Iacobini).**

Aceasta ar fi, deci, pe scurt — completînd eventual „fișa" cu unele prezențe notabile în competițiile rpublicane la nivel de juniori—, secția de polo Rapid București. **„O secție reprezentativă a clubului nostru** — subliniază vicepreședintele **Eugen Ignat,** care răspunde de ea, între altele, la Rapid de vreo 12 ani —, **în conjurată cu multă dragoste de suporteri, simțind mereu ajutorul, sprijinul conducerii Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor".** Mergem imprevnă la bazin. E plin ochi ! Divizionarii A (Niță și Scherban tocmai încercau vizibila portarului **Fl. Slăvei**), dar și speranțele pentru azi și pentru... mîine. Așa e mai mereu vara, cînd bazinul reprezintă o reală tentație pentru tinerii cartierului, selecția, întregul proces de instruire putindu-se desfășura în condiții optime. Cînd timpul devine rece situația se schimbă însă, se pierd chiar și unele talente, distanța pînă la Floreasca nefiind chiar neglijabilă. Există însă promisiuni ca bazinul să fie, cît de curînd, acoperit.

Secția are echipă de divizie, echipă de juniori I, plus cite două formații de juniori II, copii I și II, nelipsind, desigur, cîteva grupe de începători. Selecție face toată lumea, cu precădere G. Iacobini care, după ce-i învață pe copii înotul și procedee elementare, îi predă mai departe, pe filieră **„Am avut și pînă acum, zicem noi, o organizare bună de secție, existînd o colaborare începînd de la nivelul conducere tehnică de club-conducere de secție, reprezentată de inginerii** Eugen Bratu și Petre Mănescu, **președinte și respectiv vicepreședinte. Te-am găsit însă** — continuă prof. E. Ignat — **la o organizare care să creeze un mai sporit sentiment al responsabilității. De pildă,** Răzvan Mustață **să plece cu grupa sa de la copii II și s-o ducă pînă la juniori republicani. El va putea fi mai mulțumit — dacă va munci cu folos, desigur —, iar nimeni nu va mai putea arunca pe altul răspunderea unor eventuale neîmpliniri".**

Cînd facești ședințe de birou?, am întrebat și răspunsul a fost prompt : **„Ori de cîte ori e cazul, operativ adică",** în fiecare luni avînd loc ședința tehnică. S-a rezolvat o problemă spinoasă în ultima ediție de campionat, **Cornel Rusu** redevenind antrenorul echipei de Divizia **„A"** și coordonator al activității, după o perioadă de anume frămîntări, cînd nu tot tehnician — recunoscut drept sobru și pasionat — a fost solicitat din plin la lotul reprezentativ, pe banca Rapidului succedîndu-se, în cîteva luni, trei antrenori !

Am reținut gîndurile feroviarilor de a conta viguros în lupta pentru titlu, tinerețului — lui **R. Tufan, M. Ragea, A. Chețan,** spre pildă — urmînd să i se acorde tot creditul, alături, bineînțeles, de valorificarea experienței mai vechilor titulari. Secția de polo Rapid vrea să facă și mai mult pentru sportul românesc ! Nici că se poate o promisiune mai frumoasă...

Geo RAEȚCHI

APĂRAREA AVANSATĂ, CONDIȚIE ESENȚIALĂ A... VICTORIEI ÎN HANDBAL

Nu există propriu-zis o modă în handbal, ceva care „se poartă" un timp și apoi se abandonează. Există un progres continuu, născut din căutări fără răgaz, din necesitatea de a surprinde adversarul sau de a contracara un stil, o tendință. Creșterea fortei de aruncare, gabaritul în continuă ascensiune și — nu în ultimă instanță — îmbunătățirea și diversificarea mijloacelor de exprimare în atac au impus, firesc, eforturi pentru întărirea sistemelor defensive. **În ultima vreme, apărarea avansată este condiția principală a victoriei.**

O confirmare, dacă mai era nevoie, o constituie și campionatul mondial masculin, grupa valorică B, desfășurat anul acesta în Olanda. După cum se știe, la această competiție a oficiat, cu rezultate apreciate elogios de forul internațional, cuplul nostru „nr. 1", **Marin Marin — Ștefan Șerban.** Arbitrul **Marin Marin** ne mărturisea :

„Am fost realmente impresionat de agresivitatea apărătorilor. Se joacă tot timpul — în defensivă — pe semicercul de la 9 m (Ungaria, Cehoslovacia, R.F. Germania, Spania, Elveția s.a.), rareori 4+2 sau 3+3, se practică în mod curent blocarea unuia sau a doi adversari, ținuți „om la om" (de cele mai multe ori este „scos din joc" interul cel mai periculos sau coordonatorul de joc, uneori amîndoi) și se avansează încă și mai mult, un pas sau doi, în intîmpinarea adversarului cu mingea. Se mizează mult pe interceptii, care declanșează contraatacuri. Cred că, din acest punct de vedere, echipele noastre naționale se află întrucîtva în urma tendinței generale".

Așa este. **Reprezentativele țării noastre sînt adesea surprinse în apărare de ofensiva adversă.** Așezindu-se, în defensivă, pe semicercul de la 6 m, jucătorii noștri se află în permanență pe „muchie de cuțit" : orice pas înapoi pentru blocarea adversarului înseamnă intrarea în semicerc, deci apărare în semicerc, sancționată cu aruncare de la 7 m, iar oprirea atacantului în ultimă instanță se face de regulă prin fault „dur, ceea ce atrage — pe lîngă 7 m — și eliminarea apărătorului. În plus, în aceste condiții, **recuperarea mingilor este aproape exclusă și din această cauză atacul advers nu poate fi stins decît după ce a fost finalizat.**

Totul pornește de la faptul că **o apărare avansată solicită o pregătire minuțioasă, eforturi maxime în timpul meciurilor.** Din păcate, **cei mai mulți dintre jucătorii noștri nu sînt dispuși la astfel de eforturi și încearcă să obțină performanțe mari cu muncă puțină.** Ceea ce este imposibil. **Carențele pornesc de la cluburi.** Din diferite motive (jucători fără capacitatea necesară, deci greșit selecționați, sau „vedete" cărora li se acceptă orice moft de teama rezultatului de duminică), antrenorii divizionarelor nu pot — uneori nu vor, alteori nu știu — să impună echipelor lor aplicarea acestor sisteme avansate.

Veniți la loturile naționale cu o pregătire precară și cu idei conservatoare, sportivii nu acceptă să se integreze eforturilor solicitat pentru realizarea schemelor preconizate de antrenori. Lungile perioade de pregătire în comun, care duc la amputarea sistemului competițional intern, nu reușesc decît să amelioreze situația, fără a putea s-o îndrepte.

În atari condiții, federația de resort, în consens cu cluburile, are obligația să impună o nouă manieră de lucru la principalele diviziune, s-o îndrume și s-o controleze permanent. **Nu este posibil** numai să vrem — și să afirmăm acasta dorință în toate ocaziile — **să devenim campioni olimpici, fără să acceptăm eforturile neapărat necesare pentru realizarea acestei performanțe.**

Altădată promotoare a ideilor novatoare (astăzi într-o perioadă espectativă), școala românească de handbal trebuie să-și stringă rîndurile, să manifeste din nou cu rîvna altădată exemplară și să elaboreze metode și mijloace noi de pregătire și evolutive.

H. N.

Importante hotărîri la Congresul F.I.R.A. de la Madrid

ROMÂNIA, CAMPIOANĂ EUROPEANĂ, VA JUCA LA TOAMNĂ CU POLONIA ȘI U.R.S.S. (la București) ȘI CU FRANȚA (la Toulouse)

● Turneul F.I.R.A. al juniorilor, în aprilie 1984, la Varșovia
● Prof. Valeriu Irimescu reales vicepreședinte al F.I.R.A.

Revenit de la Madrid, unde a participat la anualul Congres al Federației internaționale de rugby amator, **Valeriu Irimescu,** antrenorul federal, vicepreședinte al F.I.R.A., ne-a furnizat cîteva detalii privind hotărîrile care au fost luate cu acest prilej.

La Congres, la care au luat parte reprezentanții tuturor federațiilor afiliate la F.I.R.A., au fost omologate — în primul rînd — rezultatele trecutului campionat F.I.R.A., ediția 1982/83, în urma cărora s-a stabilit următorul clasament final : **1. ROMÂNIA — 15 puncte, campioană a Europei ; 2. Italia — 12 p. ; 3. U.R.S.S. — 11 p. ; 4. Franța — 10 p. ; 5. Maroc — 7 p. ; 6. R.F.G. — 5 p.** Echipa R.F.G. a retrogradat, în locul ei promovînd **Polonia,** care a cîștigat grupa „B" a C.E. de seniori. Așadar, în următoarea ediție de campionat, în grupa „A" (de elită), vor juca sase echipe, cele citate și grupa „B" — **noi fată de anul trecut, deci serii. În s-a** organizat pe **Spania, Portugalia, Olanda, Belgia și Danemarca ;** într-a doua : **R.F. Germania, Cehoslovacia, Iugoslavia, Tunisia și Suedia.** Echipele clasate pe locurile I ale grupei serii ale grupei „B" vor promova în grupa „A", din care vor retrograda (lucru nou) echipele clasate pe ultimele două locuri în clasament.

La Madrid s-a stabilit și calendarul campionatului european ediția 1983/84. Iată și datele la care va juca echipa României : **30 octombrie** 1983, la București, cu Polonia (arbitru Natale Cadamuro — Italia) ; **20 noiembrie,** la București, cu U.R.S.S. (arbitru francez) ; **4 decembrie,** la Toulouse, cu Franța (arbitru britanic) ; **8 aprilie 1984,** la București, cu Maroc (arbitru belgian) ; **22 aprilie,** în deplasare (localitate nedesemnată încă), cu Italia (arbitru britanic).

Au fost luate totodată hotărîri cu privire la viitorul turneu internațional de juniori F.I.R.A. (echivalent cu un campionat european al tinerei generații). Astfel, el va avea loc la Varșovia, între 16 și 22 aprilie 1984 ; în 1985 va fi organizat de Belgia, la Bruxelles, în 1986 el a fost încredințat României, iar în 1987, R.F. Germania. La proxima ediție, cea din Polonia, XV-le țării noastre va face parte din grupa „B", deoarece în grupa „A" au fost incluse doar acele echipe care au luat parte la ultima ediție, din Maroc, și anume : **Franța, Italia, Spania, R.F.G., Maroc și Tunisia.** În grupa „B" vor figura opt echipe naționale de juniori împărțite în două serii. **Seria I : U.R.S.S., Polonia, Belgia, Iugoslavia ; seria a II-a : România, Cehoslovacia, Coasta de Fildes și Suedia.** Programul jocurilor în această serie : **18 aprilie** : România — Suedia, Cehoslovacia — Coasta de Fildes ; la **20 aprilie** : echipele învingătoare vor juca între ele, în timp ce învinsele la fel ; se alcătuiesc clasamente pentru ambele serii și la **22 aprilie** vor avea loc partidele pentru stabilirea locurilor 1—8 între echipele situate în cele două serii (din grupa „B") pe locuri similare. Primele două clasate vor avea clasament vor promova, urmînd a lua parte la următoarea ediție (Belgia 1985) la întrecerile grupei „A".

În ceea ce privește arbitrajele, s-a hotărît ca toate meciurile echipei noastre naționale de seniori cu echipele reprezentative ale Angliei, Țării Galilor, Scoției, Irlandei și Franței să fie conduse numai de arbitri desemnați de International Board. Pentru toate celelalte meciuri programările arbitrilor cad în sarcina Biroului Executiv al Comisiei tehnice a F.I.R.A. Dintre arbitrii români, cu statut internațional, au fost programați : **Theodor Witting,** din arbitru neutru la turneul de rugby din cadrul Jocurilor Mediteraneene care vor avea loc în septembrie în Maroc ; tot el va arbitra meciurile Iugoslavia — Cehoslovacia (5 noiembrie) și Polonia — U.R.S.S. (20 mai 1984). **Stefan Crăciunescu** va conduce jocul Italia — Polonia (20 noiembrie), iar **Ioan Vasilică** — meciul Cehoslovacia — Suedia (20 septembrie).

Organele de conducere ale F.I.R.A. au fost realese, cu care ocazie au fost confirmați Valeriu Irimescu, în calitate de vicepreședinte al F.I.R.A., și **Ovidiu Marcu,** membru al Comisiei Tehnice a F.I.R.A.

Viitorul congres al F.I.R.A. — jubiliar — (50 de ani de existență) va avea loc la Paris, între 16 și 18 iunie 1934. **(D.C.).**

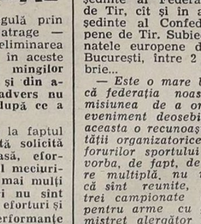

Cupa Challenge a Federației internaționale de rugby amator (FIRA). De la instituirea ei în anul 1973, trofeul a revenit României de 4 ori (1975, 1977, 1981, 1983)

PROPRIUL IZVOR...

Secția de atletism a clubului Dinamo a fost întotdeauna unul din pilonii atletismului românesc. Au activat aici, de-a lungul timpului, numeroși atleți de valoare, performeri de calibru internațional, a căror simplă enumerare ar face insuficient spațiul acestui articol. La fel de adevărat este însă că în ultimii ani forța atletică a lui Dinamo — iar forța de ansamblu a clubului impune referirea la etalonul mondial ! — a însemnat mai mult tradiție, adică mai puțin actualitate. A trecut, iată, mai bine de un deceniu, de cînd ultimele mari vedete ale atletismului dinamovist, Argentina Menis și Valeria Ștefănescu, urcau pe podiumul Olimpiadei de la München (ocestea au fost, dealtfel, și ultimele medalii olimpice ale atletismului românesc..). Retragerea acestor două mari campioane, la sfîrșitul deceniului trecut, a lăsat un loc gol, existent încă și astăzi. Dinamo a rămas o forță a atletismului intern, dar pretențiile noastre față de acest club sînt mult mai mari față de ce a oferit, să spunem, în ultimii 3—4 ani.

Incercînd aflarea unor explicații de fond ale eclipsei, nu este prea greu de constatat că principala cauză a slăbiciunilor din ultima perioadă își are sorgintea într-o greșeală de orientare, de politică sportivă internă a clubului, ci și în nivelul secției mari, perpetuată ani de-a rîndul : lipsa de preocupare pentru creșterea propriilor juniori. Este adevărat, menirea unui club de frunte, capabil să ofere cele mai bune condiții, este și aceea de a atrage tinere talente în drum spre măiestria sportivă. Dar nu numai atît. Dacă, prin natura clubului, Dinamo a avut întotdeauna o secție puternică de seniori, la nivelul juniorilor n-a cîntărit mai niciodată prea mult, nici măcar în balanța internă. Iar riscul de a trăi, la nivel de vîrf, numai din ce vine de afară, fără suportul permanent al unei pepiniere proprii a dus, inevitabil, la situația neplăcută din ultimul timp.

Mai tirziu decît ar fi fost necesar, greșala a fost totuși îndreptată și astăzi Dinamo își crește viitorii performeri ai atletismului în curtea proprie. Inființat cu aproape patru ani în urmă, Clubul sportiv școlar Dinamo, fratele mic al secției clubului, a devenit în scurtă vreme o realitate palpabilă la nivelul atletismului nostru juvenil. Incadrată cu fosti sportivi ai clubului dinamovist (Valeria Ștefănescu, Ioana Pecec, Toma Petrescu, Cristian Ivan), avînd în frunte o directoare destonică, Valeria Pascal, și activînd, practic, ca o parte a secției mari a clubului, C.S.S. Dinamo s-a ridicat rapid la nivelul celor mai bune secții de juniori din țară, unele cu tradiții mai vechi și cu forțe tehnice superioare.

Salutăm această schimbare de mentalitate care a inceput să-și arate azi roadele (cum au fost cele de la concursul de probă cadrilaterală al juniorilor). De fapt, ea se circumscrie unei atitudini noi față de marea performanță atletică, vizibilă atît la nivelul conducerii clubului, cît și la nivelul secției mari, reorganizată nu cu prea multă vreme în urmă. Rezultatele remarcate în bilanțul anului trecut (doi finaliști la C.E. de la Atena, 4 atleți în primii 20 performeri mondiali), cît și în prima parte a acestui sezon sînt o dovadă că Dinamo poate redeveni în atletism ceea ce a fost odinioară. Avînd în plus garanția revigorării permanente la propriul izvor...

Vladimir MORARU

Prof. Gavrilă Barani, președintele C.E.T. și al F.R. Tir:

„EUROPENELE DE TIR — O ADEVĂRATĂ SĂPTĂMÎNĂ PREOLIMPICĂ"

— Tovarășe profesor Gavrilă Barani, vă abordăm atît în calitatea dumneavoastră de președinte al Federației Române de Tir, cît și în aceea de președinte al Confederației Europene de Tir. Subiectul : campionatele europene de tir de la București, între 2 și 8 septembrie...

— *Este o mare bucurie faptul că federația noastră a primit misiunea de a organiza acest eveniment deosebit. Este și în aceasta o recunoaștere a capacității organizatorice și tehnice a forurilor sportului românesc. E vorba, de fapt, de o manifestare multiplă, nu numai pentru că sînt reunite, în premieră, trei campionate europene pentru arme cu glonț, pentru mistreț alergător și pentru talere, seniori, senioare, juniori și junioare. Cît și pentru că, concomitent, vor mai avea loc Adunarea Confederației Europene de Tir, un simpozion științific privind coborirea virstei de practicare a tirului sportiv, un curs de arbitri internaționali, o reuniune a prezidiumului C.E.T., precum și reuniuni ale comitetelor medical, feminin, de trap și skeet ale acelușaș organism.*

— Toate aceste acțiuni fac parte dintr-un program mai vast de organizare, coordonare și dezvoltare a tirului european, preconizat în ultima vreme de organismul pe care-l conduceți. La inițiativele mai vechi ale României în această direcție, există și altele noi ?

— *Desigur. Cu prilejul Campionatelor Europene de la București se vor acorda primele medalii de „Maestru european al tirului sportiv", inițiativă românească, avînd drept scop principal ridicarea rezultatelor obținute de trăgători. Acest titlu are un pronunțat caracter propagandistic, prin susținerea ideii că tirul este, în accepția noastră, o disciplină eminamente pașnică, esențialmente sportivă.*

— Poligonul Tunari, gazda întrecerilor, este supus unor transformări. În ce constau ele?

— *El va avea o față nouă. E necesar să subliniez, însă, că toți cei angajați în direcția ne punct a viitorov instalațiilor trebuie să simtă mai mult responsabilitatea misiunii lor, ajutînd la darea în folosință cît mai rapidă a obiectivelor de care răspund. Numai astfel vor contribui efectiv la buna pregătire a trăgătorilor care ne vor reprezenta țara în această competiție de prestigiu. Cu cît fintași români vor putea intra mai repede să se pregătească pe noile standuri, cu atît va fi mai bine. Trebuie să spun, de asemenea, că, la eforturile noastre, o serie de firme prestigioase de peste hotare au răspuns favorabil, dîndu-și concursul la dotarea poligonului cu instalații ultramoderne, cele cu care va fi dotat însuși poligonul concursului olimpic din 1984.*

Sînt convins că trăgătorii români se vor pregăti în modul cel mai responsabil în vederea Campionatelor europene de la noi de acasă. În acest condiții favorabile, ei au posibilitatea să ia un start bun în pregătirea dinaintea Jocurilor Olimpice de la Los Angeles.

Radu TIMOFTE

După testul de la Rostock al reprezentativei feminine de volei

CÎTEVA URGENȚE ÎN PREGĂTIREA PENTRU C.E.

Reprezentativa feminină de volei a României s-a întors de la o competiție internațională din șirul celor care se constituie în etape de pregătire și verificare în vederea campionatului european ce va avea loc în septembrie în R. D. Germană. Voleibalistele noastre, din rîndul cărora au lipsit Mirela Popoviciu, Speranța Găman și Mirela Pavel (reținute de examene), au evoluat chiar în țara organizatoare a aprobatei ediții a C.E., la Rostock, în compania formațiilor R. D. Germane (I și II), Poloniei, Bulgariei și Cubei (junioare). La întoarcerea delegației, am stat de vorbă cu antrenorul emerit **Nicolae Sotir,** care a însoțit echipa noastră.

— Desigur, interesează în primul rînd „partea tehnică" a turneului...

— **Bilanțul echipei noastre nu a fost strălucit : a cîștigat partidele cu Bulgaria (3—2, după ce a fost condusă cu 2—0) și cu Cuba — junioare (3—1), dar a pierdut pe cele cu R. D. Germană I (2—3), R. D. Germană II (1—3) și Polonia (0—3). Victoria în turneu a revenit primei garnituri a țării gazdă (neinvinsă), urmată de echipa a doua a acestei țări, de Polonia, Romînia, Bulgaria și Cuba — junioare.**

— Au mai rămas doar două luni și jumătate pînă la C.E. Cum vi s-au părut echipele și, îndeosebi, cea română, fireste ?

— **Mi-au făcut o bună impresie voleibalistele țării gazdă din ambele garnituri angajate în turneu. S-a văzut clar că au urmat o pregătire sistematică de calitate, care s-a repercutat pozitiv în jocul lor la toate capitolele. Și voleibalistele poloneze s-au prezentat bine, în timp ce jucătoarele bulgare au avut prestații sub nivelul obișnuit, dar cu sanse de îmbunătățire pînă în toamnă. În ceea ce privește componența formației noastre pregătită de S. Chiriță și V. Mosescu, trebuie avută în vedere absența a trei jucătoare (în principal Mirela Popoviciu) care a făcut ca o întreagă linie să nu ne dea satisfacție în atac. Mai bine a jucat în prima zi (în special în apărare), în partida pierdută cu prima garnitură a R. D. Germane, precum și în partea a doua a jocului următor (prin forma de excepție manifestată de Fidelia Crișan, care a schimbat soarta rezultatului cu Bulgaria). În rest, din ce în ce mai neconvingător...**

— Sigur, absențele amintite au importanța lor. Dar, dincolo de acestea, pare să existe și alte motive de luat în seamă...

— **Prin absența trăgătoarei principale sibience, randamentul în atac al unei linii scade sub 50 la sută. Dar mi se pare că POTENȚIALUL BIOLOGIC (reflectat prin forță de lovitură, în detență, în rezistență fizică și mai ales psihică), precum și CONSTANȚA ÎN EXECUȚIILE TEHNICE sînt în general mai scăzute la jucătoarele noastre.**

— Ce credeți că trebuie făcut în timpul care a mai rămas pînă la C.E. ?

— **Să se lucreze intens la PERFECȚIONAREA PRELUĂRILOR, LA CRESTEREA CONSTANȚEI ȘI GRADULUI DE DIFICULTATE ALE SERVICIULUI, LA ORGANIZAREA ATACULUI NUMAI PRIN COMBINAȚII. De asemenea, trebuie să se renunțe la cîteva jucătoare care se dovedesc fără perspectivă și mai ales trebuie rezolvată starea conflictuală din lot (lipsă de colaborare între tinere și virstnice, nerespectarea sarcinilor de joc etc.).**

Intr-adevăr, se impun măsuri pertinente și urgente de pregătire temeinică a campionatului european, pentru că seria preliminară (cu U.R.S.S., Cehoslovacia și Olanda) este foarte grea. Le așteptăm...

Aurelian BREBEANU

IULIE ȘI AUGUST, LUNILE „FIERBINȚI" ALE NATAȚIEI

Vara este, mai cu seamă în lunile iulie și august, un anotimp fierbinte, la propriu și la figurat, pentru natația românească. Se știe că marea noastră campioană **Carmen Buiacioiu** și-a pornit din echipa studențească patinată la întrecerile Universiadei. Dar și alte competiții importante, pe plan intern sau internațional, se vor disputa începînd chiar cu zilele imediat următoare. Să le numim, în ordine cronologică...

● Speranțele sportului nostru cu mingea pe apă iau parte săptămîna viitoare — de miercuri pînă duminică (cu excepția meciului cu echipa similară a Iugoslaviei).

IN CE PRIVEȘTE LUNA AUGUST, ea va fi dominată de campionatele europene de seniori. Pînă la ele însă, sînt programate alte întîlniri de reală atracție. Municipiul Baia Mare, înscris sigur pe lupta înotului și iugoslaviei. Ea are de apărat în Turcia, poziția de frunte (vicecampioană mondială) cucerită la ediția precedentă (5—7 august). În această perioadă (5—7) se va disputa la București turneul final al „Cupei României" la polo, în vreme ce în Franței au loc (5—8) campionatele europene de juniori la înot și sărituri. Balcanlada polistiților seniori (11—14, la Iugoslavia) și ediție de deosebită însemnătate, care continuă pînă duminică. În afara dinamovistelor și sportivilor noștri — prezentă, cum arătam, la J.M.U. din Canada — vom putea evalua acumulările și, perspectivele frunțașilor înotului românesc. Vreți (cu optimism !) în Capitală din Baia Mare, Piteștii. Resița, din celelalte centre.

● La jumătatea lui iulie, între 14—17, în București vor apărea frumoasele afișe ale Balcaniadei de natație pentru juniori, care vor atrage, credem, numeroși amatori de spectacole sportive de calitate — cum promit să fie disputele tinerilor concurenți din bazinele Dinamo (rezervat turneului de polo), „23 August" (înot), Tineretului (sărituri).

● Urmează, între altele, „Cupa Prieteniei" la polo (17—23), găzduită de Polonia, „Daciada" săritorilor de seniori (21—25, București), concursul cluburilor sportive școlare (Tg. Mureș, 21—24), Balcaniada de seniori la înot și sărituri (28 iulie—1 august, în Iugoslavia).

IN CE PRIVEȘTE LUNA AUGUST, ea va fi dominată de campionatele europene de seniori. Pînă la ele însă, sînt programate alte întîlniri de reală atracție. Municipiul Baia Mare, înscris sigur pe lupta înotului și iugoslaviei. Ea are de apărat în Turcia, poziția de frunte (vicecampioană mondială) cucerită la ediția precedentă (5—7 august). În această perioadă (5—7) se va disputa la București turneul final al „Cupei României" la polo, în vreme ce în Franței au loc (5—8) campionatele europene de juniori la înot și sărituri. Balcaniada polistiților seniori (11—14, la Iugoslavia) și ediție de deosebită însemnătate, care continuă pînă duminică. În afara dinamovistelor și sportivilor noștri — prezentă, cum arătam, la J.M.U. din Canada — vom putea evalua acumulările și, perspectivele frunțașilor înotului românesc. Vreți (cu optimism !) în Capitală din Baia Mare, Piteștii. Resița, din celelalte centre.

● La jumătatea lui iulie, între 14—17, în București vor apărea frumo